

202. Naar ensom jeg i Skoven gaar omkring.

205

(Mærkværdige Ting.)

Allegretto.

A. E. Marschner.

1. Naar en-som jeg i Sko-ven gaar omkring, der hændes mig stund-om mærkvær-di-ge
Ting. — Der saa jeg i-af-tes en Jægersmand saa lang - samt at ri-delangs
Sø-ens Rand, og Hjør-te-ne græssede tæt ved hans Vej; men hvad gjorde Manden?
han skjød dem ej; — nej ud-over Sø - en med Længsel han saa. Nu
spør jeg, hvordan skal man Sligt for-staa? Nu spør jeg, hvor-dan skal man Sligt for-staa?

2. Jeg ned til Søen gjorde nu et Sving,
Der hændte mig atter mærkværdige Ting.
Der gled mig en smuk lille Baad forbi,
En Fiskerpige sad taus deri,
Og rundt om Smaafiskene tumlede sig;
Men hvad gjorde Pigen? hun fanged dem ej;
Nej ind imod Skoven med Længsel hun saa.
Nu spør jeg, hvordan skal man Sligt forstaa?

3. Nu gik jeg vel en Times Tid omkring,
Da hændte mig dog de mærkværdigste Ting.
En Hest uden Rytter imod mig kom,
Paa Bølgerne svømmed en Baad, som var tom,
Og da jeg kom hen til det dunkle Krat,
Da raslede Løvet, jeg standsede brat,
En Hvisken jeg hørte, men Intet jeg saa?
Nu spør jeg, hvordan skal man Sligt forstaa?

Erik Bøgh.
(Efter Reineck.)